

Sygn. akt IV U 224/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Płaczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Patrycja Czarnik

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 15 stycznia 2013 roku nr (...)

w sprawie M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę socjalną

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej M. M. rentę socjalną od 1 listopada 2012 roku do 31 października 2013 roku.

Sygn. akt IV U 224/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 2 września 2013 r.

Decyzją z dnia 15 stycznia 2013 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił M. M. prawa do renty socjalnej. Jako podstawę prawną zaskarżonej decyzji powołał przepis art. 4 ust 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2003 r. Nr 135, poz. 1268). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż odwołująca nie spełnia warunku nabycia prawa do tego świadczenia w postaci całkowitej niezdolności do pracy, bowiem orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 10 stycznia 2013 r. ubezpieczona nie została uznana za całkowicie niezdolną do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła M. M. domagając się jej zmiany i przyznania jej prawa do renty socjalnej. Odwołująca podkreśliła, że z powodu przewlekłej choroby sprawność organizmu została trwale uszkodzona, co nie pozwala jej na podjęcie jakiejkolwiek pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, a w szczególności to, że w świetle orzeczenia komisji lekarskiej ZUS odwołująca nie spełnia przesłanki całkowitej niezdolności do pracy.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że odwołująca M. M. urodzona (...), z wykształceniem średnim, nigdy jednak nie pracowała.

W okresie od dnia 1 października 2003 r. do dnia 31 października 2012 r. ubezpieczona pobierała rentę socjalną. W dniu 19 września 2012 r. ponownie wystąpiła z wnioskiem o rentę socjalną. Lekarza orzecznika ZUS w orzeczeniu z dnia 19 października 2012 r. stwierdził, iż ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Komisji lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 10 stycznia 2013 r. podtrzymała wyrażone przez lekarza orzecznika ZUS stanowisko.

Sąd ustalił ponadto następujący stan faktyczny sprawy:

U odwołującej się stwierdzono schizofrenię paranoidalną, z powodu której od wielu lat leczy się i wielokrotnie była hospitalizowana. Mimo leczenia u ubezpieczonej utrzymują się wyraźnie i nasilone objawy psychotyczne: urojenia odosłonięcia i odczytywania myśli, przekonanie o telepatycznej łączności z sąsiadem, urojenia oddziaływania. Obecnie odwołująca się jest w czynnym procesie psychotycznym. Ma trudności w formułowaniu bardziej złożonych planów, w zestawianiu różnych informacji, rozwiązywaniu problemów wymagających reorganizacji posiadanej wiedzy. Z powodu choroby psychicznej – schizofrenii ubezpieczona jest nadal całkowicie niezdolna do pracy na okres od 1.11.2012r. do 31.10.2013r.

Dowód: - opinia biegłego lekarza psychiatry A. M. -Z. z dnia 18.06.2013r. - k. 12-13,

Sąd w całości podzielił opinię biegłej sądowej specjalisty psychiatry uznając, iż opinia ta zawiera kompleksową i wyczerpującą ocenę stanu zdrowia psychicznego odwołującej. Sąd podzielił wnioski opinii odnośnie dalszej okresowej całkowitej niezdolności odwołującej do pracy. Podkreślić należy, iż opiniująca w sprawie biegła swoje ustalenia i wnioski wywiodła po szczegółowej analizie całości dokumentacji medycznej oraz badaniu ubezpieczonej. Opinia ta została wydana przez kompetentnego i doświadczonego biegłego lekarza psychiatrę, jest przekonująca, logicznie i merytorycznie umotywowana, a ponadto nie była podważana przez same strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Istota sporu w niniejszej sprawie opierała się na ustaleniu, czy i w jakim stopniu odwołująca M. M. ze względu na stan zdrowia jest niezdolna do pracy, a zatem czy spełnia nadal przesłanki przyznania prawa do renty socjalnej przewidzianej ustawą z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2003 r. Nr 135, poz. 1268).

Stosownie do art. 4 ust. 1 powołanej wyżej ustawy - renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej- przed ukończeniem 25 roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Z kolei ust. 2 cytowanego przepisu statuuje, iż osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje:

- renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
- renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Ponadto w myśl art. 5 ustawy o rencie socjalnej- ustalenie całkowitej niezdolności do pracy dokonywane jest na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227ze zm.). Zgodnie z dyspozycją art. 12 ust. 1 tej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest

natomiast osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (stosownie do ust 2). Zgodnie z ust. 3 powołanego przepisu częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Sąd ustalił, opierając się na przekonywującej opinii biegłej z zakresu psychiatrii, iż odwołująca jest nadal całkowicie niezdolna do pracy na okres 1 roku od daty wstrzymania mu świadczeń rentowych, tj. od dnia 1.11.2012 r. z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w warunkach określonych w art. 4 ust. 1 powołanej wyżej ustawy.

Wobec powyższego uznać należało, iż odwołanie od zaskarżonej decyzji ZUS jest zasadne. Reasumując, na mocy powołanych wyżej przepisów prawa materialnego i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej rentę socjalną na dalszy okres od dnia 1 listopada 2012 r. do dnia 31 października 2013 r.